

ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Шевченко Богдан Віталійович

курсант Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Щелкунов Михайло Сергійович

курсант Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Науковий керівник: Поливанюк Василь Дмитрович

кандидат юридичних наук, доцент
професор кафедри тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Зворотній зв'язок між тактичною медициною та підготовкою поліцейських є ключовим для забезпечення оптимального рівня безпеки у суспільстві. Це не просто про уміння надавати першу допомогу – це про знання, як правильно реагувати на небезпечні ситуації, де кожна секунда має значення для врятування життя.

Стратегічне впровадження світових стандартів НАТО в українській системі безпеки свідчить про активність та відданість країни у підвищенні ефективності та професійної підготовки поліцейських. Адаптація медичних стандартів до реальних умов та потреб українського суспільства відображає необхідність вдосконалення навичок та знань поліцейських у сфері надання медичної допомоги в різноманітних кризових ситуаціях.

Такий підхід до професійної підготовки поліцейських дозволяє не лише підняти рівень безпеки для громадян, а й сприяє формуванню ефективної системи реагування на надзвичайні події та кризові ситуації. Так, навички тактичної медицини не лише додають відчуття впевненості та професіоналізму поліцейським у виконанні їх обов'язків, а й стають необхідним елементом для забезпечення безпеки й захисту життя громадян у найважливіші моменти.

Тактична медицина — це надання медичної допомоги під час воєнних дій, враховуючи специфіку місця та обставин, де ця допомога надається. Вона відрізняється від стандартних лікарень або швидкої медичної допомоги через умови бойових дій. Концепція "золотої години" також є складовою цієї системи, визначаючи час, необхідний для початку надання необхідного обсягу медичної допомоги пораненим. Швидка евакуація з поля бою в спеціалізовані госпіталі має вирішальне значення для порятунку поранених [1]. Згідно з Законом України "Про Національну поліцію" (пункт 4 статті 18, пункт 14 частини 1 статті 23, частина 3 статті 37 та частина 4 статті 43) [2], серед основних обов'язків поліцейських визначено забезпечення невідкладної – тобто домедичної та медичної – допомоги особам, що постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків, а також тим, хто опинився у безпорадному або життєво небезпечному стані, включаючи тих, хто став жертвою застосування заходів примусу.

Ця норма визначає особливу увагу національного законодавства до обов'язку держави та її органів зберігати життя та здоров'я людини. Вона відображає

положення статті 12 Закону України "Про екстрену медичну допомогу" [3], яке визнає поліцейських, навіть без медичної освіти, особами, зобов'язаними надавати домедичну допомогу в невідкладних ситуаціях, але які повинні володіти необхідними практичними навичками.

Невиконання поліцейськими обов'язку надання домедичної допомоги на місці події без вагомих причин чи неприйнятна відмова від її надання може призвести до кримінальної відповідальності відповідно до статті 135 Кримінального кодексу України "Залишення особи в небезпеці" [4].

Указом Президента України "Про Стратегію сталого розвитку 'Україна – 2020'" № 5/2015 від 12 січня 2015 року [5] передбачається впровадження світових стандартів НАТО у безпековий простір України. Крім того, наказом Міністерства Охорони Здоров'я України "Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації екстреної медичної допомоги" від 21 червня 2016 року № 612 вимагається стандартизація медичної допомоги в Україні за прийнятими протоколами. Для розроблення національних стандартів підготовки поліцейських завжди корисно використовувати позитивний міжнародний досвід.

У висновку можна сказати, що тактична медицина в системі професійної підготовки поліцейського виявляється як ключовий аспект забезпечення безпеки та захисту життя громадян у ситуаціях надзвичайних обставин. Це включає надання домедичної та медичної допомоги особам, що постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків чи інших небезпечних ситуацій.

Україна активно працює над впровадженням світових стандартів у безпековому просторі через впровадження норм НАТО.

Не лише медична, а й тактична компетентність у наданні допомоги стає критичною для поліцейських, які можуть опинитися в обстановці термінового реагування на випадки екстрених ситуацій. Важливо не лише мати теоретичні знання, але й вміння практично застосовувати їх у реальних ситуаціях.

Розвиток системи тактичної медицини в професійній підготовці поліцейських сприяє підвищенню рівня безпеки суспільства та покращенню реагування на надзвичайні події, що є однією з ключових складових ефективної роботи правоохоронних органів [6].

Список використаних джерел:

1. Медицина тактична // Одеський обласний центр патріотичного виховання та організації дозвілля дітей та молоді : сайт. URL: <http://www.patrlot.od.ua/medicina-taktichna/>
2. Закон України «Про Національну поліцію» // Відомості Верховної Ради (ВВР). 2015. № 40-41. Ст. 379.
3. Закон України «Про екстрену медичну допомогу» // Відомості Верховної Ради (ВВР). 2013. № 30. Ст. 340.
4. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2001. № 25-26. Ст. 131.
5. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» : указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015/print1521026505822979>.
6. Поливанюк В.Д., Завістовський О.Д. Вдосконалення питання професійної підготовки працівників підрозділів поліції України на етапі викликів сучасності. Розвиток наукової думки постіндустріального суспільства: сучасний дискурс: матеріали IV Міжнародної наукової конференції, м. Івано-Франківськ, 17 листопада, 2023 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2023. С. 110-112